

Az ufók a Marson vannak?

Az 1999. júniusi Meteorban nagyon megtetszett főtítkáruk Az ufók köztünk vannak című írása, így hát megvettem én is a havi „humorlap” júliusi számát. A címlapja ennek is sokatmondó, mint ahogyan azt Mizser Attila leírta. A tartalomjegyzékben csupa érdekes cím: Kilowattok a semmiből, Jönnek a dínók stb. Már kezdek is gyanakodni: csak nem hülyíteni akarják a népet? Az említett cikkeket azonban felülmúlja egy öt oldalas Idegenek a Marson? című munka, Hargitai Károly elővezetésében. A mű egy „bizonyító erejű” fotóra épül, amely néhány homokdűnét ábrázol a Mars terminátorán. Ha az ember elővesz egy jó nagy adag fantáziát, akkor — a hosszú árnyékok miatt — a dűnék gúlákra, piramisokra emlékeztetnek. A piramisok építését bizonyosan az egyiptomiaktól tanulták a marslakók. A kép láttán minden bizonnyal sok szkeptikus pártolt át az ellentáborba.

A következő két oldal érthetetlen eszmefuttatásokba fullad. Az igazi pofonokat az utolsó két oldal rejti, váratlanul földre terítve a gyanútlan olvasót. A szerző szerint a Marson hatalmas óceánok voltak. Tegyük fel, hogy tényleg így volt, hiszen egyre több (igazi) bizonyíték mutat erre. A cikk szerint azonban a víz nem évmilliárdokkal ezelőtt tűnt el a bolygóról, hanem pontosan 17 ezer évvel ezelőtt, amikor is egy több kilométer átmérőjű planetoida becsapódott. Lám a marsi erózió csodákra képes, és már el is tüntette a hatalmas krátert a kíváncsi homo sapiens elől. A mellékelt fantáziakép egy marsi tájat mutat. A háttérben egy piramis, az előtérben két amerikai űrhajós, mellettük pedig egy igazán mulatságos, a Robotzsaru-filmek-

ből ismertté vált „gonosz” robotra emlékeztető „marskomp”.

Végül felsorol néhányat a Mars „fura” tulajdonságaiból:

„Tengely körüli forgásának üteme lassú”. Igen, kb. fél órával több, mint a földi. Állj! Hiszen ez is bizonyíték! Nyilván a hasonlóan lassú forgás miatt nem szédül el hatmilliárd földi ember!

„Alig van mágneses ereje”. A Föld mágneses „erejének” 38%-a. Nem sok, de az „alig”-nál több.

„Az északi rész 3 kilométerrel alacsonyabban fekszik, mint a déli.” A rész feltekét akar jelteni, a szerző nyilván az Alba Paterára vagy a Tharsis-hátságára, annak is négy, égbe nyúló vulkánjára gondolhatott (ez utóbbi egy része tényleg délen van). Nem sorolom a sületlenségeket, bár van még belőlük bőven.

Felmerül bennem a kérdés: a szerző valóban komolyan gondolja amiket leírt? A látottak és olvasottak alapján azt sem értem, hogy miért ölnék iszonyú pénzeket és energiákat a SETI programba, amikor a megoldás kulcsa itt jár köztünk, és rendszeresen publikál az Ufomagazinban. (*Gulyás Krisztián*)

A Jupiter és az Io

Fogadják elismerésemet az eddigi negyvenegynéhány színes borító legszebbikéért (1999. novemberi szám). A Jupiter-részlet előtt átvonuló Ióról közölt felvétel lélegzetelállítóan szép. Egyszerre van benne történelem — Galilei bizonyára fele királyságát adta volna ezért a felvételért —, égi mechanika, matematika, rakéatechnika, optika, képátalakítás, híradástechnika, számítástechnika és ki tudja még hány tudományos szakterület eredménye — egészen a nyomdatechnikáig. Egyszóval benne vannak a 20. század azon technikai eredményei, már-már csodái, amelyekre büszke lehet az emberiség. Köszönet a remek választásért! (*Degrell László*)